

מדוע הדובים ישנים בחורף

ג'נביאבה סילווסטר – אדית מארשל

יותר. הוא פגש את מר סנאי ושאל:
"מה אעשה, מר סנאי? מר דוב לא מניח לי
לחיות בשקט."
"אינני יודע מה לייעץ לך" אמר מר סנאי



"אבל בוא ונשאל את מר ברווז."
הם הלכו בדרך עד שפגשו את מר ברווז.
"מה אפשר לעשות, מר ברווז" שאלו "מר
דוב לא מניח למר ארנב לחיות בשקט."
"אינני יודע" אמר מר ברווז, אבל כדאי

מר ארנב חי ביער. גם מר דוב חי ביער.
אבל מר ארנב פחד ממר דוב, כי מר דוב
נהם עליו.



"גררר.. גררר.." נהם מר דוב, נהם ונהם.
הוא הפחיד את מר ארנב כל הזמן.
בסוף מר ארנב לא יכול היה לסבול זאת

לשאול את מר ינשוף החכם".
והם הלכו והלכו עד שפגשו את מר ינשוף.
"מה אפשר לעשות, מר ינשוף החכם?" שאלו



"מר דוב לא מניח למר ארנב לחיות בשקט."
"תנו לי לחשוב" אמר מר ינשוף החכם.
"ניתן לו לחשוב" אמר מר ברווז.
"ניתן לו לחשוב" אמר מר סנאי.
"ניתן לו לחשוב" אמר מר ארנב.



שמשביב. מר ברווז, תביא בוץ מהבריכה."
וכשהם הביאו הכל אמר מר ינשוף החכם
"מי יסתום את החור שבגזע עץ החלול?"



"אני אעשה זאת" אמר מר ארנב.
הוא לקח את העלים והבוץ וסתם את החלל
שבגזע העץ החלול.
ומר דוב ישן וישן הלאה.

הם נתנו לו לחשוב וחיכו.
אחרי שחשב הרבה, הרבה זמן אמר מר
ינשוף החכם "בוא ונחפש את מר דוב."
והם הלכו כולם וחיפשו את מר דוב.
הם הלכו וחיפשו וחיפשו עד שמר ינשוף
הציץ לתוך גזע עץ חלול. ושם ראה את מר



דוב ישן שינה עמוקה.
מר ינשוף החכם נראה חכם מאוד. "שש..
שש.." אמר "עכשיו אנו צריכים לעבוד מהר.
מר סנאי, תביא הרבה עלים מהעצים

ויום אחד מר דוב התעורר, אבל היה כל כך חשוך סביב שהוא חשב כי עדיין לילה.



הוא התעורר אחרי כמה ימים ושמע בחץ רוח וגשם, ובפנים היה כל כך חם ויבש ונעים שהוא החליט להמשיך לישון. בסוף הוא התעורר עוד פעם. בחור שבגזע העץ החלול היה חם מדי. לכן הוא הזיז את העלים ואת הבוץ ויצא החוצה. "כשנשכבתי לישון היה סתיו" אמר מר דוב

"ועכשיו אביב. זו הייתה שינה ארוכה וטובה. אני חושב שכדאי לי לישון כך גם בחורף הבא."
ומאז כל הדובים ישנים במשך כל החורף הקר.